

Cesta stříbrných rán

CAPO 2

♩ = 120

hudba: Pavel Ferst, Zuzana Pešková, Karel Řežábek

text: © Tuilindo Neldorion, překlad Laisi Finwen

1. Cesta stříbrných rán
3. Cesta stříbrných rán,

tichem po-sy-pa - ná,
hebké o-kou-zle - ní,

pelem nejčistších hvězd
rosné sl-zy se tam

hojně o-mý-va-ná. —
mění v pohlazení. —

Vnořen v ba-rev-ný rej,
Jen se za-po-slou - chat,

sál jsi di-vo-ký žár,
jen být ú-pl-ně sám,

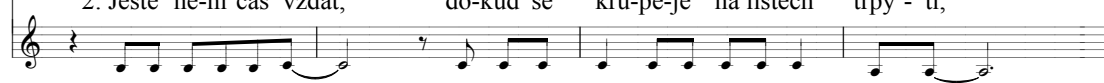

teď se o-svě-žit dej
po ní jít, jí se stát:

cestou stří-br-ných rán.
cestou stří-br-ných rán.

2. Ještě ne-ní čas vzdát, do-kud se krů-pě-je na listech třpy - tí,

Ještě ne-ní čas vzdát, dokud vlá-kén-ko hed-vá-bí dotkne se tvá - ře,

ještě je pro co žít, dokud ko-ře-ny do hloub-ky derou se hlí-nou

a pev-ně dr-ží, —
a pev-ně dr-ží, —

ješ-tě je pro co žít! —

